



Ένα αργυρό ρυτό από τον πλουσιότερο τάφο IV έχει σχήμα κεφαλής ταύρου. Το ρύγχος είναι επίχρυσο και τα κέρατα αποτελούνται από έλασμα χρυσού επάνω σε ξύλινο πυρήνα. Τα αυτιά έχουν κατασκευασθεί χωριστά: είναι ορειχάλκινα, με επικάλυψη χρυσού από μέσα και αργύρου απ' έξω. Ένας διπλός χρυσός ρόδακας στολίζει το μέτωπο. Το μάτι δεν διατηρείται καλά, οι κόρες ήταν ένθετες. Το τριχωτό μέρος της κεφαλής αποδίδεται με τον ίδιο φυσιοκρατικό τρόπο με τον οποίον αποδίδεται στα μινωικά ρυτά, και πράγματι το ρυτό των Μυκηνών μοιάζει πολύ με ανάλογα κρητικά έργα, γι' αυτό και αποδίδεται σε μινωίτη καλλιτέχνη.

Ένα άλλο χρυσό ρυτό από τον ίδιο τάφο έχει σχήμα κεφαλής λέοντος και διαπνέεται από διαφορετικό πνεύμα. Η άγρια όψη του ζώου, η σχηματοποίηση που χαρακτηρίζει τη μορφή και ιδιαίτερα η αφαίρεση στην απόδοση των λεπτομερειών - όπως στο τρίχωμα του ρύγχους που αποδίδεται με μικρούς κύκλους - οι τελείως απλές και αδρές γραμμές, καθώς και οι επίπεδες επιφάνειες που πλάθουν τα χαρακτηριστικά, παραπέμπουν σε βόρεια και όχι σε μινωική καταγωγή. Το θέμα υποτάσσεται στη γεωμετρική σύνθεση όπως και σε άλλα μυκηναϊκά έργα όπου εμφανίζονται στοιχεία της νομαδικής τέχνης. Ο χαρακτήρας του έργου αυτού είναι παρόμοιος μ' αυτόν που εκφράζουν πολλούς αιώνες αργότερα - τον 6ο αι. π.Χ. - τα σκυθικά έργα, και η ίδια νοοτροπία συνδέει διαχρονικά το μυκηναϊκό ρυτό με τα έργα εκείνα της στέπας.

Ζωόμορφα ρυτά

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 23 Οκτώβριος 2008 19:52 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 23 Οκτώβριος 2008 19:59

